

ע"פ 23162/08 - מדינת ישראל נגד ליאור דוזלי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

ע"פ 16-08-23162 מדינת ישראל נ' דוזלי
לפני: כבוד השופטת עמיתה מרום סוקולוב
המעוררת מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד איתן פרוסט
נגד ליאור דוזלי ע"י ב"כ עו"ד עינת ברנע
המשיב

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית המשפט השלום בתל-אביב (כב' השופטת ת. שחם-קינן) מיום 16.7.16, לפיה בוטלה הרשות המשיב בדיון, בגין התאזרות והתעללות בבעל חיים ונותרה הקביעה בגין לביצוע העבירה.

על המשיב הוטלו העונשים הבאים: צו של"צ בהיקף של 200 שעות, פיצוי בסך 5,000 ₪ לקרן להגנה על בעלי חיים והתחייבות כספית בסך של 5,000 ₪.

הרקע:

נגד המשיב הוגש ביום 16.9.14 כתוב אישום בגין התאזרות והתעללות בבעל חיים.

בהתאם לאמור בכתב האישום, המשיב בעט בחזקה כשהוא נועל נעל עבודה כבדות בחתול המטופל על ידי משפחת המתلون וגרם לו לפצעה קשה וחבלות. למצחת במוח, דימומיים בארכובת העין, באף ובאזור.

עובר למעשה, באותו הקטינה של המשיב בקרלה בבית המתلون ובמהלך משחק עם חתול אחרת של המתلون נשרטה קלות בידה.

המשיב הודה בעבודות כתוב האישום והורשע על פי הودאותיו עד ה התביעה וההגנה, נשמעו סיוכמי התביעה והדין נדחה להגשת סיוכמי ההגנה בכתב.

לביקשו, הופנה עניינו של המשיב לשירות המבחן על מנת שיבחן בין היתר את נושא ביטול הרשותה.

בתסקירותו המליץ שירות המבחן לבטל את הרשותה בין היתר מאחר וחלק מליקות החברה בה עבד המשיב הן חברות ביטחוניתים ממשלתיים ואחד התנאים להמשך העסקתו בחברה הינו העדר רישום פלילי.

בית משפט קמא קיבל את המלצה שרות המבחן ולאחר שקלול כל הנسبות והשיקולים השונים, הגיע למסקנה כי מן הראוי לסתום את ההליך בהעדר הרשותה וביטול את הרשות המשיב.

להלן בתמצית נימוקי הערעור:

1. שגה בית המשפט קמא כאשר ביטל את הרשות המשיב והטיל עליו עונש מקל שאיננו הולם את חומרת מעשיו.
2. המשיב נהג באלימות ובאכזריות כלפי בעל חיים חסר ישע וגרם לו כאב ויסורים, כאשר הרקע להתנהגות זו הייתה שריטה קטנה שטרטה חטולה אחרת בזרת ידה של בתו.
3. נסיבותו האישיות של המשיב אין מקיימות את התנאים הצדיקים ביטול הרשותו לפי "הלכת כתוב". טיב העבירה המיוחסת למשיב ונסיבותה אין מתיחסות עם אי הרשותה. העבירה בוצעה תוך הפעלת אלימות והתאזרות, כן לא הוכח כי ההרשות תשלול את האפשרות מהמשיב לעסוק במקצועו כטכני כספות.
4. שגה בית משפט קמא כאשר ביטל את הרשות המשיב בהעדר פגעה קונקרטית וודאית במקצועו.
5. הענישה הנוגגת בעבירות דומות עומדת על עונשי מאסר בפועל. העונש שהטיל בית משפט קמא על המשיב חריג לקולא ממתחם הענישה הנוגגת וממתחמי הענישה שנקבעו בעבירה זו. המערערת עותרת להטיל על המשיב ששה חודשים מאסר בפועל אשר יכול וירצז בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות כספית.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני באו כח הצדדים ועינתי בחומר הראויות שבתיק בית משפט קמא, סבורתני כי דין הערעור דין להידחות.

אכן, הלכה פסוכה היא כי מעשים של התאזרות והתעללות בבעלי חיים הנם מעשים בלתי מוסריים ובבלתי ראויים ומוציאים אנו שלא לצער בעל חיים וודאי שלא לפגוע בו ולגרום לו נזק. על בתי המשפט להיות להפה לבעלי החיים אשר אינם יכולים ל佐וק את עיקלם. לצורך כך, יש להטיל עונשים משמעותיים אשר ירתיעו את אותם המתעללים בעלי חיים ואחרים, על מנת לבור מקרבינו את התופעה המכערת הזאת. (ראה: רע"פ 12/8122 ראמי פחמאו נ' מ"י, ע"פ (חיפה) 08/44633 שלמיב נ' מ"י, עפ"ג (חיפה) 13/49133 מ"י נ' נאסר).

אין חולק, מעשו של המשיב חמורים ומכערים ואין להקל בהם ראש. כאמור, המשיב עט בחטול כשהוא נועל נעל!

עובדת וגרם לו לפיצעה קשה. אולם כידוע הענישה היא אינדיבידואלית ומתחם העונש נקבע לעבירה בנסיבותיה. במקרה דן התרשםתי כי המשיב לא בעט בחתו על מנת להשתעש בתוצאות בו, כפי שקרה לא פעם לצערנו, בעבירות הלו.

מדובר באירוע חד פעמי, בנסיבות אחת, אשר קדם לו אירוע אחר באותו יום בשעות הצהרים, כאשר נשרהו באותו של המשיב בידה על ידי חתול אחר של המתلون. אכן, אין בכך כדי להצדיק את מעשהו של המשיב, אולם כפי שצווית בתסקירות שרות המבחן "... ביצוע העבירה איננו מופיע את התנהלותו בדרך כלל ואת מהלך חייו".

זאת ועוד, למשיב אין הרשות קודמות בעבירות כלשהן ואף לא תיקי מב"ד נוספים. הוא מתפרק באופן נורמלי לחילופין, נשוי ואב לחמשה ולילדים אשר פרנסתם עליו. מהאמור בתסקיר שרות המבחן אני למדה כי המשיב עובד ארבע שנים כפורץ ומתקן כספות בחברה אשר חלק הארי מלוקחותיה הם חברות ביוחניות. אחד התנאים להמשך העסקתו בחברה דן הינו העדר רישום פלילי.

בדין היום הגיעה ב"כ המשיב מכתב מנכ"ל החברה בה הועסוק המשיב ולפיו המשיב פוטר מעובודתו בחודש פברואר 2017 "לאחר שלא התקבלה הכרעה בהליך המשפטי הפלילי המתנהל נגדו מזהו **כשנתיים וחצי**". עוד צוין במסמך כי מעסיקונו אלץ לפניו לאחר שלילת הסיגוג הביטחוני ולא התאפשר לו להכרעה בערעורו. עוד נאמר באותו מכתב כי "תחום הכספיות רבו ככלו דורש עבודה במתכונים ביוחניות רגילים ועל כן **במידה וליאור** יורשו בסופו של יום הוא יתקשה למצוא עבודה בכל מסגרת דומה בתחום זה". לדברי מנכ"ל החברה, במידה וההלך המשפטי יסתהים ללא הרשותו של המשיב ישקו פעם נוספת את העסקתו במסגרת החברה.

בנסיבות הלו, התרשםתי כי אכן מדובר במקרה קונקרטי שנגרם ויגרם למשיב אם יורשו בדיון.

זאת ועוד, איני סבורה כי טיב העבירה ונسبותיה אינן מתוישבות עם אי ההרשעה כנטען עם ב"כ המערעתה.

המשיב הודה בביצוע העבירה, אם כי לאחר תום הבאת הראיות וסיכום הנסיבות. שרות המבחן ציין כי המשיב מבטא חרטה על התנהגותו ורחמים על החתו שנפגע. שרות המבחן התרשם כי "... העבירה נעשתה בחוסר **שיקול דעת**, **ומתוך** **תחושת חוסר אונים וטעמול נוכח שירותתו ע"י החתו".**

כאמור שרות המבחן המליץ לסיים את ההליך המשפטי ללא הרשותה על מנת למנוע פגיעה קונקרטית במקום העבודה של המשיב, ולהטיל על המשיב לבצע עבודות שירות לתועלת הציבור.

בנסיבות הלו, איני סבורה כי שגה בית משפט קמא בהחלטתו, באמצעות מסקנות שרות המבחן בנוגע לביטול הרשותה.

יודגש, כי עובדות מרבית פסקי הדין עליהם مستמכת המערעתה, אינן דומות כלל ועיקר לעובדות המקרא שלפנינו. מבל' להמעיט מחומרתו של המעשה דן, באותו מקרים מדובר בנסיבות התעללות והתאזרות קשים ומצוועים בבעלי חיים אשר אין להשוותם למקרא נשוא הדין.

בית משפט קמא אף קבע כי המשיב ירצה 200 שעות של"צ, במקום 140 שעות כמפורט על ידי שירות המבחן.

יתכן וראוי היה להטיל על המשיב פיצוי גבוה יותר מהפיזוי שהוטל עליו ואף התחייב בסכום גבוה יותר. אולם אין בכך כדי להצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור.

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ז, 26 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.